

« своиъ, и да учатъ Аритметика, Исторія, и Ге-
 « ографія. Не знаѣхъ, ще трѣгнали по съвѣта ми,
 « защото самолюбіе ! Но тукъ-
 « тамъ начали да чувствуватъ таѣя необходи-
 « мость. То ся знай че и така трѣба.

« Еще оная година писахъ къмъ всички ны
 « учены (опростете за важна дума) за да ся съ-
 « гласѣтъ въ едно правописаніе и грамматице-
 « ски правила; като имъ направихъ свои замѣча-
 « нія върхъ Неофитова грамматика; — но сичко
 « напразно: тый никакъ ся не съгласватъ: Нео-
 « фитъ ся придържа за свое нарѣчіе, а другитѣ
 « за тѣхны. У него именителны членъ о (напр.
 « челоуѣко вмѣсто челоуѣкъ) у Кипиловски а тѣ
 « (челоуѣкатѣ) у другиго нищо. Струвами
 « ся у Хр. Павловича Душинчанина.

« Азъ имъ турихъ предъ очи, защото и се-
 « га въ Пензенска, Казанска, Нижегородска и
 « др. губерніи, гдѣ са живѣли наши предѣды въ
 « простонарѣчіе въкрая на сѣка дума притуратъ
 « ать - та - то. Трѣба да мыслиме че русски
 « учены, като сѣ желали сближеніе съ други си
 « славяны отхвърлили тыѣ частицы. По коуѣ
 « причина да не направятъ и наши така, ако
 « бѣха трѣгнали по съвѣта на Огняновича. Предъ
 « да издаде Неофитъ грамматика си азъ му го-
 « ворихъ да ся съединятъ съ Кипиловскаго и
 « издадатъ една обща грамматика, тый ся несѣ-